

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลภาษาหนึ่งที่มีผู้ใช้ในการติดต่อสื่อสารกับคนชาติอื่น เพราะภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการสื่อความเข้าใจและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นของคนต่างชาติต่างภาษา จากทุกภูมิภาคของโลก ภาษาอังกฤษจึงมีผลต่อวงการการศึกษา วงการธุรกิจและการท่องเที่ยว ตลอดจนการเมืองระหว่างประเทศเป็นอย่างมาก ภาษาอังกฤษในฐานะที่เป็นภาษาสากล (International Language) จึงมีความสำคัญในการเป็นสื่อของการศึกษา การอบรม การวิจัย ตลอดจนการติดต่อทางธุรกิจและการท่องเที่ยวกับนานาประเทศ ซึ่งบุคลากรที่เกี่ยวข้องต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจภาษาอังกฤษเพื่อให้สามารถเรียนรู้ และใช้ภาษาอังกฤษธุรกิจในสถานการณ์ต่างๆ ได้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก สอดคล้องกับสถานะเศรษฐกิจและสภาพสังคมของประเทศ ตอบสนองนโยบายด้านการพัฒนาประเทศและแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาระดับที่ 8 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2538: 8)

สถาบันอุดมศึกษาภาครัฐและภาคเอกชนตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นของภาษาอังกฤษเป็นอย่างยิ่งจึงมีการจัดหลักสูตรภาษาอังกฤษและพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่องเพื่อผลิตบัณฑิตให้สามารถใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์การทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ (ทบวงมหาวิทยาลัย, 2540:5) การจัดหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษนั้น ได้มีการศึกษานโยบายและแผนพัฒนาการศึกษา สภาพเศรษฐกิจสังคมทั้งในประเทศและต่างประเทศ และสำรวจความต้องการของตลาดแรงงาน เพื่อกำหนดวัตถุประสงค์ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนและการสอน การวัดผลและการประเมินผลเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน และสนองความต้องการด้านภาษาอังกฤษที่ใช้ในการทำงาน (อรพิน เลิศสัตยาทร, 2531: 2)

สถาบันภาษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตได้จัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีหลักสูตร 4 ปี และหลักสูตร 2 ปี โดยจัดหลักสูตรเป็น 2 ลักษณะได้แก่ หลักสูตรภาษาอังกฤษพื้นฐาน (General English) และหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ (English for Specific Purposes) สำหรับภาษาอังกฤษพื้นฐานนั้นมี 4 รายวิชาได้แก่ วิชาภาษาอังกฤษปรับพื้นฐาน ภาษาอังกฤษ 1 ภาษาอังกฤษ 2 และภาษาอังกฤษ 3 โดยทั้ง 4 รายวิชานี้ กำหนดให้เรียนใน

ชั้นปีที่หนึ่ง และชั้นปีที่สอง ซึ่งถือว่าเป็นวิชาบังคับก่อน (Pre-requisite) เมื่อนักศึกษาเรียนและสอบผ่าน วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานทั้ง 4 วิชาแล้ว นักศึกษาจึงเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ-1 และ ภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ-2 ในชั้นปีที่สาม หรือชั้นปีที่สี่ต่อไป(มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต, 2544: 46)

วิชาภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ-1 และภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ-2 ซึ่งสถาบันภาษาจัดสอนในระดับปริญญาตรีสำหรับนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจนั้น หมายถึงวิชาภาษาอังกฤษที่มีวัตถุประสงค์ เนื้อหาวิชา กิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผลมุ่งให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ภาษาอังกฤษด้านที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจไปใช้ในการทำงานได้ตามสถานการณ์จริง ผู้สอนได้หาข้อมูลด้านภาษาอังกฤษธุรกิจที่ใช้ในสถานการณ์การทำงานเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนและฝึกจนสามารถที่จะนำไปใช้ในสถานการณ์จริงของการทำงานได้ นอกจากการเตรียมเนื้อหาและความรู้ภาษาอังกฤษด้านที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจ ผู้สอนได้หาวิธีการสอนและแนวการสอนที่จะสามารถถ่ายทอดความรู้และ ประสบการณ์การเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งแนวการสอนที่ใช้้นั้นต้องสามารถจูงใจผู้เรียนมีความอยากเรียนและฝึกฝนทักษะต่างๆ จนมีความสามารถและนำไปใช้ในการทำงานได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม (กาญจนา นาคสกุล, 2539: 22)

จากการวัดและการประเมินผลการเรียนของนักศึกษาในแต่ละภาคเรียน พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับปานกลางและค่อนข้างต่ำ นอกจากนี้ผลการสำรวจความคิดเห็นของนายจ้างของบัณฑิตจากมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตเห็นว่าบัณฑิตไม่สามารถนำความรู้ภาษาอังกฤษด้านธุรกิจที่ได้เรียนและฝึกฝนไปใช้เพื่อการสื่อสารในงานทางธุรกิจได้อย่างดีและเป็นที่พอใจ ปัญหาความไม่ประสบผลสำเร็จในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษธุรกิจดังกล่าวเกิดจากสาเหตุต่างๆที่ผู้วิจัยประมวลได้ดังต่อไปนี้

1. คำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจที่กำหนดไว้ในหลักสูตรนั้นเป็นคำอธิบายวิชาที่ออกวัตถุประสงค์ทั่วไปว่า ต้องการมุ่งเน้นให้นักศึกษามีความสามารถในการใช้ภาษาในสถานการณ์ทางธุรกิจอย่างกว้างๆ คณะอาจารย์ผู้สอนได้จัดทำรายละเอียดของหลักสูตร จัดทำประมวลรายวิชาซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบของหลักสูตรได้แก่วัตถุประสงค์ เนื้อหาวิชา แผนประสบการณ์การเรียนการสอน การวัดและการประเมินผล หลังจากนั้นอาจารย์ก็ดำเนินการสอนตามแผนที่กำหนดไว้ ทั้งนี้แนวคิดทฤษฎีการสอน วิธีการสอน กลยุทธ์การถ่ายทอด และเทคนิคการสอนของอาจารย์แต่ละคนที่เลือกใช้กับลักษณะของนักศึกษาแต่ละกลุ่มย่อมแตกต่างกันไปตามเจตคติของผู้สอน ดังนั้นวิธีการสอนเนื้อหาวิชา ทักษะ และสถานการณ์การเรียนรู้จึงมีจุดเน้นที่หลากหลาย

2. กิจกรรมการเรียนการสอนทักษะภาษาอังกฤษโดยทั่วไป มักจะเน้นให้นักศึกษาเรียนทักษะภาษาในเชิงรับคือ การฟังและการอ่าน มากกว่าทักษะภาษาเชิงผลิตคือการพูดและการเขียน จึงทำให้ผู้เรียนเป็นผู้ฟังและผู้อ่านมากกว่าเป็นผู้พูดและผู้เขียน ดังนั้นลักษณะการเรียนการสอนทักษะที่เน้นทักษะฟังและอ่านมากเกินไป อาจทำให้นักศึกษาไม่ประสบความสำเร็จในการใช้ทักษะภาษาเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจเท่าที่ควร

3. การวัดและการประเมินผลการเรียนการสอนส่วนใหญ่เน้นที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามากกว่าความสามารถในการใช้ภาษา นอกจากนี้ยังเป็นการวัดโดยแยกทักษะทั้ง 4 ทักษะซึ่งการวัดผลนั้นควรเป็นการวัดผลการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารที่ต้องใช้ทักษะผสมผสานกัน

4. นักศึกษามีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันน้อย นักศึกษาจึงขาดความตระหนักถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษ ขาดแรงจูงใจที่จะฝึกฝนและมีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียนน้อย นอกจากนี้ นักศึกษาบางส่วนมีความเห็นว่าวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจเป็นวิชาแกนและเป็นเพียงส่วนหนึ่งของหลักสูตรปริญญาตรีเท่านั้นจึงมีความสำคัญน้อยกว่าวิชาเอกของคณะวิชาและเมื่อเรียนภาษาอังกฤษแล้วก็อาจจะไม่ได้นำมาใช้เป็นหลักในการทำงานเหมือนความรู้ที่ได้จากการเรียนสาขาวิชาเอก

สภาพปัญหาที่ประมวลมานี้แสดงถึงความจำเป็นในการพัฒนาความรู้ด้านภาษาอังกฤษธุรกิจสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจอย่างต่อเนื่อง เพื่อเสริมสร้างให้บัณฑิตมีความรู้ดีขึ้นและสามารถนำความรู้และประสบการณ์ด้านภาษาอังกฤษธุรกิจไปใช้ในสถานการณ์การทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นที่พอใจของนายจ้าง ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความต้องการด้านภาษาอังกฤษธุรกิจ สำหรับนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ ผลที่ได้จากการศึกษาจะเป็นแนวทางในการปรับหลักสูตรที่ใช้อยู่ในปัจจุบันให้มีความสอดคล้องกับความสนใจและความต้องการของผู้เรียนเพื่อเป็นแรงจูงใจให้ผู้เรียนมั่นใจว่าเรียนแล้วจะได้ความรู้ที่เป็นประโยชน์และทำให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อสำรวจความต้องการด้านภาษาอังกฤษธุรกิจของกลุ่มประชากรต่อไปนี้

1. นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ
2. บัณฑิตคณะบริหารธุรกิจ

3. อาจารย์คณะบริหารธุรกิจ

4. อาจารย์สอนวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ

5. นายจ้างหรือผู้บังคับบัญชาของศิษย์เก่าคณะบริหารธุรกิจ

1.2.2 เพื่อนำผลการวิจัยไปพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจ

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

1.3.1 การวิจัยนี้เป็นการสำรวจข้อมูลความต้องการด้านภาษาอังกฤษธุรกิจที่สถาบันภาษาจัดการเรียนการสอนให้นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตปีการศึกษา 2549

1.3.2 ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจจะใช้พัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจ

1.3.3 หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษด้านธุรกิจที่จะพัฒนานี้จะมุ่งเน้นการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นหลัก (Communicative Approach)

1.4 ข้อตกลงเบื้องต้น

1.4.1 แบบสำรวจความต้องการด้านภาษาอังกฤษธุรกิจใช้สำหรับอาจารย์ที่สอนวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจให้กับนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจรวม 16 คน

1.4.2 แบบสำรวจความต้องการด้านภาษาอังกฤษธุรกิจสำหรับ นักศึกษาที่กำลังเรียนวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ ซึ่งนักศึกษาทุกคนที่ตอบแบบสำรวจฉบับนี้ได้เรียนและสอบผ่านวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานทุกรายวิชาแล้วทั้งหมด

1.4.3 แบบสำรวจความต้องการด้านภาษาอังกฤษธุรกิจ สำหรับนายจ้างหรือผู้บังคับบัญชาของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจที่กำลังเรียนวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจภาคค่ำ โดยผู้วิจัยขอให้นักศึกษาเป็นผู้นำจดหมายขอความร่วมมือและแบบสำรวจไปให้นายจ้างหรือผู้บังคับบัญชาตอบ และนำแบบสำรวจกลับมาให้ผู้วิจัย

1.4.4 แบบสำรวจความต้องการด้านภาษาอังกฤษธุรกิจสำหรับบัณฑิตคณะบริหารธุรกิจที่สำเร็จการศึกษาเฉพาะที่ได้งานทำแล้วเท่านั้นตอบแบบสำรวจในวันซ้อมรับปริญญาบัตรในปีพุทธศักราช 2549 โดยผู้วิจัยแจกแบบสำรวจให้ได้มากที่สุดโดยเป็นไปตามเวลา ความเต็มใจ และความสะดวกของบัณฑิต

1.4.5 แบบสำรวจความต้องการด้านภาษาอังกฤษธุรกิจ สำหรับอาจารย์คณะบริหารธุรกิจซึ่งผู้วิจัยนำไปให้ด้วยตัวเองและรับกลับเมื่อตอบเสร็จ

1.4.6 แบบสำรวจที่ใช้มีความตรงตามเนื้อหาสามารถครอบคลุมสาระที่ต้องการศึกษา และมีคำถามปลายเปิดสำหรับผู้ตอบแบบสำรวจที่ต้องการให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในองค์ประกอบของหลักสูตรแต่ละด้าน

1.4.7 รูปแบบหลักสูตรด้านภาษาอังกฤษธุรกิจที่จะพัฒนาขึ้นมีองค์ประกอบดังนี้

1. วัตถุประสงค์ทั่วไป (General Objectives)
2. วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม (Behavioral Objectives)
3. เนื้อหาวิชา (Content)
4. กิจกรรมการเรียนการสอน (Teaching Learning Activities)
5. สอนโดยใช้แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach)
6. การวัดและการประเมินผล (Measurement and Evaluation)

1.5 ข้อจำกัดของการวิจัย

1.5.1 การขอความร่วมมือในการตอบแบบสำรวจสำหรับอาจารย์สอนภาษาอังกฤษธุรกิจและอาจารย์คณะบริหารธุรกิจขึ้นอยู่กับความสมัครใจของผู้ตอบแบบสำรวจจึงอาจมีผลต่อจำนวนแบบสำรวจที่ได้รับกลับมาผู้วิจัยถือว่าจำนวนแบบสำรวจและข้อมูลที่ได้รับมาทั้งหมดเพียงพอและเชื่อถือได้

1.5.2 การแจกแบบสำรวจนักศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยแจกให้นักศึกษาที่กำลังเรียนวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจจำนวน 16 กลุ่ม ทั้งนี้อาจารย์ประจำกลุ่มเป็นผู้เลือกกลุ่มตามวันและเวลาที่เห็นว่าสะดวกและเหมาะสม ผู้วิจัยจึงนำแบบสำรวจไปแจกในห้องเรียนให้นักศึกษาที่มาเรียนจริงในวันเวลาดังกล่าวโดยไม่มีการสุ่ม

1.5.3 แบบสำรวจสำหรับนายจ้างหรือผู้บังคับบัญชาของศิษย์เก่าคณะบริหารธุรกิจนั้น ผู้วิจัยไม่ได้นำแบบสำรวจไปด้วยตัวเองแต่ขอความร่วมมือและมอบให้เฉพาะนักศึกษาที่สะดวกและเต็มใจจะนำแบบสำรวจไปเท่านั้น จึงอาจมีผลต่อจำนวนแบบสำรวจที่ได้รับกลับมา

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

1.6.1 หลักสูตร (Curriculum) หมายถึงแผนประสบการณ์การเรียนรู้ ที่สถาบันการศึกษาจัดวางแผนไว้เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนตามแผนที่กำหนด องค์ประกอบของหลักสูตรที่สำคัญ ได้แก่ วัตถุประสงค์ เนื้อหาวิชา กิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผล ในงานวิจัยนี้

หลักสูตรหมายถึงแผนประสพการณ์การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ ที่สถาบันภาษากำหนดให้นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจเรียนตามวัตถุประสงค์ทั่วไป วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม เนื้อหาวิชา กิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผล ซึ่งกำหนดไว้ในประมวลรายวิชาของหลักสูตรปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต (มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต, 2544: 60)

1.6.2 การพัฒนาหลักสูตร (Curriculum Development) หมายถึงกระบวนการในการวางแผนประสพการณ์การเรียนรู้ต่างๆที่จะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในตัวผู้เรียนในงานวิจัยนี้หมายถึงกระบวนการในการวางแผนประสพการณ์การเรียนรู้ของรายวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจเท่านั้นซึ่งการวางแผนนี้ประกอบด้วย การตัดสินใจเกี่ยวกับการกำหนดวัตถุประสงค์การจัดประสพการณ์การเรียนรู้ กำหนดเนื้อหาวิชา การวัดและการประเมินผล เพื่อมุ่งให้ผู้เรียนบรรลุตามวัตถุประสงค์

1.6.3 ภาษาอังกฤษธุรกิจ (Business English) หมายถึงภาษาอังกฤษที่มีจุดมุ่งหมายในการเรียนสำหรับผู้ทำงานด้านธุรกิจ ในงานวิจัยนี้หมายถึงภาษาอังกฤษธุรกิจ ซึ่งสถาบันภาษาจัดการเรียนการสอนให้นักศึกษาระดับปริญญาตรีคณะบริหารธุรกิจ

1.6.4 แนวคิด (Approach) หมายถึงทฤษฎี หลักการหรือความเชื่อต่างๆที่เกี่ยวกับธรรมชาติของภาษาและลักษณะพื้นฐานของระบบภาษา กระบวนการเรียนรู้ภาษาและปัจจัยต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ภาษา แนวคิดเป็นพื้นฐานสำคัญที่ช่วยให้ผู้สอนปฏิบัติต่อผู้เรียนได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม แนวคิดจะเป็นแนวทางสำหรับผู้สอนในการตัดสินใจกำหนดเป้าหมายและเนื้อหาของการเรียนการสอน วิธีการสอน ตลอดจนการเลือกกิจกรรมในการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม

1.6.5 แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) หมายถึงวิธีการสอนภาษาอังกฤษที่มุ่งพัฒนาความสามารถของผู้เรียน ในการใช้ภาษาตามความมุ่งหมายในสถานการณ์ต่างๆ โดยมุ่งเน้นการทำการกิจกรรมเพื่อฝึกการใช้ภาษาที่ใกล้เคียงสถานการณ์จริงให้มากที่สุด ฝึกการเรียนในลักษณะทักษะรวมหรือทักษะสัมพันธ์ (Integrated Skills) โดยผู้สอนเป็นผู้นำกิจกรรมมาให้ผู้เรียนฝึก ในงานวิจัยนี้หมายถึงวิธีการสอนภาษาอังกฤษธุรกิจ ที่จัดเนื้อหาตามวัตถุประสงค์เพื่อการสื่อความหมายในสถานการณ์ทางธุรกิจ โดยเน้นความคล่องในการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายมากกว่า ความถูกต้องทางไวยากรณ์ เน้นการใช้ทักษะสัมพันธ์ การเรียนแบบกิจกรรม เช่นกิจกรรมเดี่ยว กิจกรรมคู่ กิจกรรมกลุ่ม กิจกรรมทั้งชั้นและบทบาทสมมติ

1.6.6 กิจกรรมการเรียนการสอน (Teaching Learning Activities) หมายถึงกิจกรรมการเรียนการสอนที่ได้กำหนดไว้ในรายวิชานั้นๆ เพื่อเสริมสร้างให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และบรรลุผลตามวัตถุประสงค์ ในงานวิจัยนี้หมายถึงกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านธุรกิจในรายวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ ซึ่งจัดตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยมุ่งเน้นและเสริมสร้างให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และบรรลุผลตามที่ระบุไว้ในวัตถุประสงค์

1.6.7 การวัดและการประเมินผล (Measurement and Evaluation) หมายถึงกระบวนการที่ใช้ในการตรวจสอบความสามารถในการเรียนของผู้เรียนในงานวิจัยนี้หมายถึงกระบวนการตรวจสอบความสามารถด้านภาษาอังกฤษธุรกิจซึ่งอาศัยแนวทางการวัดและการประเมินผลตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

1.6.8 บทบาทสมมติ (Role Play) หมายถึงการสมมติสถานการณ์ให้คล้ายกับเหตุการณ์จริงโดยให้ผู้เรียนฝึกบทบาทหน้าที่ต่างๆตามสถานการณ์ที่จัดขึ้นในชั้นเรียน ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความคิด และสามารถเลือกใช้ภาษาอังกฤษธุรกิจตามสถานการณ์ทางธุรกิจได้อย่างเหมาะสม

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ข้อมูลจากการสำรวจความต้องการและความคิดเห็นด้านภาษาอังกฤษธุรกิจจะเป็นประโยชน์ดังนี้

1.7.1 เป็นข้อมูลในการพัฒนาหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจให้สอดคล้องกับความสนใจและความต้องการของผู้เรียน

1.7.2 ข้อมูลที่ได้จากความคิดเห็นของบัณฑิต จะเป็นแนวทางให้การปรับหลักสูตรมีความสอดคล้องกับความต้องการและความจำเป็นในการใช้ภาษาอังกฤษธุรกิจตามสถานการณ์การทำงาน

1.7.3 เป็นแนวทางสำหรับอาจารย์ผู้สอนในการจัดเนื้อหาวิชา จัดกิจกรรมการเรียนการสอน การเลือกแนวการสอน วิธีการวัดและการประเมินผล ได้อย่างเหมาะสม เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน

1.8 กรอบความคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีแนวทางการวิจัยจากการศึกษาสภาพเศรษฐกิจสังคม การสำรวจปัญหาการวิเคราะห์ปัญหา และการศึกษาความต้องการด้านภาษาอังกฤษธุรกิจเพื่อนำมาพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจโดยใช้แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารในการเรียนการสอนดังแสดงในภาพประกอบที่ 1

ภาพประกอบที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

